

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.611 van 2 oktober 1997
in de zaak A. 66.465/VII-13.532.**

In zake : de n.v. HORSBEEK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. LEROY,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. HORSBEEK op 20 november 1995 ingediend heeft om de
vernietiging te vorderen van het besluit van
15 september 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling waarbij haar beroep tegen het besluit
van 7 oktober 1993 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Antwerpen houdende het weigeren van
een exploitatievergunning om te Arendonk, Delstraat 7-9,
een braadkuikenbedrijf met 60.300 stuks gevogelte te ex-
ploiteren, en haar slechts een vergunning voor 20.000
stuks wordt verleend, ongegrond wordt verklaard en het
beroepen besluit bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 64.437 van
6 februari 1997 waarbij de schorsing van de tenuitvoer-
legging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste
memories;

Gelet op de beschikking van 20 juni 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 september
1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. AERTS
die, loco Advocaat Ph. LEROY verschijnt voor de verzoe-
kende partij, en van Advocaat H. LANGE, die verschijnt
voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de verzoekende partij als
vijfde middel onder meer aanvoert :

"5. Het vijfde middel

Het bestreden besluit vormt een schending van de
artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de
motiveringsverplichting.

Volgens het bestreden besluit zou het bedrijf van
verzoekende partij gesitueerd zijn 'in de kwetsbare
zone 'Oud-Turnhout''. Dit wordt nergens concreet
ondersteund,

In het bestreden besluit wordt tevens overwogen
dat 'vanuit sanitair standpunt de inrichting niet
verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving; dat de
inrichting een overdreven hinder zal veroorzaken
gezien het ontbreken van een voldoende ruimtelijke

scheiding tussen de stallen en de hindergevoelige gebieden; Dat de hinder inherent aan de inrichting zelfs met strikte naleving van uitbatingsvoorwaarden niet tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau beperkt kan worden;'

Nergens wordt aangegeven welke overdreven hinder concreet zou worden veroorzaakt en waarom vanuit sanitair oogpunt de inrichting niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving en met de bestemming zoals vastgelegd in het Gewestplan.

...
Overeenkomstig een vaste rechtspraak van de Raad van State is, binnen het raam van het administratief contentieux, het doel of de belangrijkste bestaansreden van de formele motivering immers aan de betrokkene een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de bestuurshandeling dat hij in staat is ter dege te oordelen of het zin heeft zich tegen de bestuurshandeling te verweren met de middelen die het recht hem verschaft, door aan te tonen dat de in de motivering tot uitdrukking gebrachte motieven niet gegrond zijn.

Verzoekende partij heeft het recht de concrete redenen, waarop de overheid meent een dergelijke bewering te kunnen steunen, te kennen.

Deze redenen liggen in het bestreden besluit niet voor. Zij werden evenmin op een andere wijze aan verzoekende partij ter kennis gebracht";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar memorie van antwoord op repliceert :

"Tenslotte beweert verzoekende partij dat zij niet in kennis werd gesteld van de bezwaren waarop de overheid zich steunde om de vergunningsaanvraag negatief te beoordelen, waardoor deze tekort is gekomen aan zijn motiveringsverplichting.

Het bestreden besluit motiveert echter uitvoerig, duidelijk en ondubbelzinnig om welke reden het verzoek werd verworpen en ontwikkelt alle motieven aangehaald in het beroep-schrift.

...
Wanneer men vanuit de juiste feitelijke toedracht (en deze blijkt uit de verstrekte adviezen) vertrekt, laat de motivering van het bestreden besluit aan duidelijkheid niet te wensen over.

Waar het de bedoeling van de wetgever is geweest door de motiveringswet de besturen te verplichten hun besluiten te motiveren, is hieraan in casu tegemoet gekomen nu verzoekende partij duidelijk en ondubbelzinnig aan de hand van het bestreden besluit weet op grond waarvan de vergunning niet werd verleend : verzoekende partij kan onmogelijk voorhouden dat zij

omtrent de motieven van de Minister die de beslissing nam in het duister tast.

De omstandigheid dat verzoekende partij niet akkoord is met de motieven van de overheid en deze vanuit een ander -foutief- standpunt bekijkt betekent niet dat verwerende partij haar motiveringsverplichting niet zou zijn nagekomen.

Er moge tenslotte opgemerkt worden dat de aanduiding 'zeer kwetsbaar' behandeld wordt in het advies van de Administratieve Gezondheidsdienst, die de kwetsbaarheidskaart van het grondwater in Antwerpen citeert. ...

Het middel is ongegrond";

Overwegende dat het bestreden besluit als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan Turnhout, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 30 september 1978 gelegen is in een agrarisch gebied, aan de noordzijde grenzend aan een bosgebied en aan de zuidzijde grenzend aan een natuurgebied; dat de bestemmingsvoorschriften voor voormelde gebieden zijn bepaald door het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de aangevraagde inrichting zou oplopen tot 11.457 kg P_2O_5 en 13.869 kg N, dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding en steunend op de bemestingsnorm van 150 kg P_2O_5 per ha en de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van minstens 76,38 ha, dat de aanvrager over geen cultuurgrond beschikt, dat voormelde afzetmogelijkheid door burenregeling (67,62 ha) en een erkende ophaler wordt verzekerd; dat het milieu-effect rapport gewag maakt van de afzet van het op het bedrijf geproduceerde dierlijk mest en de exploitant hiervoor bewijsstukken toevoegt;

Overwegende dat de inrichting gesitueerd is in de kwetsbare zone 'Oud Turnhout', die vanuit milieu-oogpunt bijzondere bescherming vergt, dat een bedrijf met 60.300 kippen in dergelijke zone niet toelaatbaar kan zijn;

dat vanuit sanitair standpunt de inrichting niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de inrichting een overdreven hinder zal veroorzaken gezien het ontbreken van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen de stallen en de hindergevoelige gebieden;

Overwegende dat de hinder inherent aan de inrichting zelfs met strikte naleving van uitbatingsvoorwaarden niet tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau beperkt kan worden";

Overwegende dat de weigering van de vergunning voor 40.300 stuks uitsluitend steunt op de in het middel aangehaalde motieven; dat uit de overwegingen van het bestreden besluit niet concreet blijkt, enerzijds, waarom het gebied waarin de betrokken inrichting gelegen is, zo kwetsbaar is dat het verlenen van een vergunning voor 60.300 dieren niet aangewezen of zelfs onmogelijk is, noch, anderzijds, wat het als een "voldoende ruimtelijke scheiding" t.o.v. "de hindergevoelige gebieden" beschouwt; dat de verwerende partij niet aantoonst of zelfs maar aanvoert dat "de verstrekte adviezen" waaruit de "juiste feitelijke toedracht" zou blijken, aan verzoekende partij werden medegedeeld met het bestreden besluit; dat de motivering van dat besluit bijgevolg niet afdoende is; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 15 september 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij het beroep van de n.v. HORSBEEK tegen het besluit van 7 oktober 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende het weigeren van een exploitatievergunning om te Arendonk, Delstraat 7-9, een braadkuikenbedrijf met 60.300 stuks gevogelte te exploiteren, en haar slechts een vergunning voor 20.000 stuks wordt verleend, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit bevestigd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee oktober 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.